

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011105
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120011105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. decembra 2020 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

D. A.,

nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., ul. A. N. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/79/2020 zo dňa 29.09.2020 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný D. A. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n) a 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výroky o vine, ochrannom dohľade a ochrannom liečení v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietajú, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný D. A. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože od

presne neustáleného obdobia do 28.05.2020 od nezistenej osoby z Trenčína neoprávnene si kúpil pre vlastnú potrebu psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) a omamnú látku marihuanu, ktoré prechovával v mieste bydliska v Y. na ulici A. N. č. XXXX/XX neoprávnene, pričom dňa 28.05.2020 vo večerných hodinách na L. stanici v Y. sa stretol s neznámym mužom, od ktorého si neoprávnene kúpil psychotropnú látku metamfetamín a omamnú látku marihuanu za sumu 440,- Eur, následne dňa 28.05.2020 okolo o 21.20 hod. bol kontrolovaný hliadkou železničnej polície Krajského riaditeľstva PZ Trenčín, ktorej dobrovoľne vydal:

- 3 ks zrezaných zatavených plastových striekačiek zn. Chirana, uzatvorené časťou modrého piesta s obsahom metamfetamínu 4095 mg s priemernou koncentráciou 11,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 16 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks zrezanej zatavenej plastovej injekčnej striekačky zn. Braun Injekt, uzatvorená časťou zeleného piesta s obsahom metamfetamínu 1778 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 58,9 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 26 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného rastlinného materiálu zelenej farby vykazujúceho znaky typické pre rastliny rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou 757 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu 14,6 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej štyrom obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- 1 ks ručne šúľanej cigarety s obsahom sušeného rastlinného materiálu hnedo-zelenej farby vykazujúceho znaky typické pre rastliny rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou 478 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu 5,2 % hmotnostných, čo možno považovať najmenej za 1 obvykle jednotlivú dávku drogy,

príčom metamfetamín (pervitín) je v zmysle Zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle Zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok,

a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/129/2011 zo dňa 30.09.2011 odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) odsek 2 písmeno c) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a z ktorého bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3PP/58/2016 zo dňa 20.12.2016 podmienene prepustený so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na §§ 38 ods. 6 a 36 písm. l), n) Tr. zák. a za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu odňatia slobody zaradený do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami prokurátora a obžalovaného. Obžalovaný svoje odvolanie zahlásil ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor podal odvolanie písomne v zákonnej lehote.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že ku skutku sa priznal a od počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Omamné látky prechovával výhradne len pre vlastnú potrebu. Je si vedomý svojho zlyhania, ako aj sklamania jeho rodiny a ľudí, ktorí stáli pri ňom. Úprimne to ľutuje. Po podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa riadne zamestnal a tento

jeho pracovný pomer sa skončil pri hromadnom prepúšťaní. Následne sa zamestnal v zahraničí. Po jeho návrate do Slovenskej republiky však vypukla pandémia, čo bola pre neho náročná a zlomová situácia, ktorú zjavne nezvládol. Mal len brigádne práce a čelil rozchodu s priateľkou. Preto opätovne prepadol drogovej závislosti, čo by sa možno nestalo, keby mal nariadenú liečbu v rámci predošlého odsúdenia. Aj z tohto dôvodu si privodil trestné stíhanie, ktoré by malo byť podľa jeho názoru kvalifikované podľa § 171 (Tr. zák.). V jeho prípade by bolo prospešnejšie ochranné protitoxikomanické liečenie ako zmarenie života vysokým trestom. Uložený trest sa mu preto javí ako neprimerane prísny. Uviedol tiež to, že jeho skorší trest splnil svoj účel, pretože viedol riadny a usporiadaný život. Navrhol, aby mu odvolací súd uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby možného mimoriadneho zníženia.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil písomne aj prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu postupoval nesprávne, keď mu v zmysle § 38 ods. 6 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody o 2/3 v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby napriek tomu, že ho odsudzoval za trestný čin podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý už obsahuje okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby. Touto okolnosťou je opätovné spáchanie činu po tom, ako bol za takýto trestný čin odsúdený. Pritom Trestný zákon v osobitnej časti už zohľadňuje opätovné spáchanie takéhoto trestného činu vo zvýšenej, t.j. prísnejšej trestnej sadzbe, a to v rozmedzí 10-15 rokov. Preto sa javí použitie ustanovenia o zvýšení trestnej sadzby podľa § 38 ods. 6 Tr. zák. ako „duplicitné“ a odporujúce zásade „ne bis in idem“ vyjadrenej v ustanovení § 38 ods. 1 Tr. zák. Bez aplikácie ustanovenia § 38 ods. 6 Tr. zák. mu mohol byť uložený trest odňatia slobody nižší a zároveň primeranejší vzhľadom na okolnosti a jeho osobu.

Prokurátor v písomných dôvodov odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, že v prípade obžalovaného by bolo neprimerane prísne uloženie trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby vzhľadom na spôsob a rozsah spáchania skutku, jeho osobu, ako aj s poukazom na skutočnosť, že naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu stíhaného trestného činu. Obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre drogovú trestnú činnosť a okrem toho bol aj 7-krát odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť. Nejde teda o „prvopáchateľa“, ale o páchatela s bohatou trestnou minulosťou, ktorý si musel byť jednoznačne vedomý protiprávnosti svojho konania. Obžalovaný sa navyše skutku dopustil v rámci skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Nie sú preto u neho splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Taktiež vyhlásenie obžalovaného o vine nijako zásadne nepomohlo k náležitému objasneniu skutku. Má za to, že dôkazy, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní, boli dostatočné na jeho usvedčenie. Vyjadril aj právny názor, že súd prvého stupňa nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 6 Tr. zák., nakoľko obžalovanému bolo tým pádom „dvakrát pričítané“ predchádzajúce odsúdenie, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a aby sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil podľa §§ 172 ods. 2, 38 ods. 3 a 36 písm. l) Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. Súčasne navrhol, aby odvolací súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali na svojich písomných návrhoch obžalovaný i prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry. Obžalovaný zároveň navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry naopak navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku (o treste) rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k takému záveru, že dôvodné je len odvolanie prokurátora.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou obidvoch prejednávanych odvolaní bola neprimeranosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody čo do jeho výmery a porušenie ustanovení § 38 ods. 1, ods. 6 Tr. zák.

Preskúmaním veci v prvom rade odvolací súd konštatuje, že sa stotožnil so zhodnými odvolacími námietkami prokurátora i obžalovaného, že súd prvého stupňa vo výroku o treste napadnutého rozsudku porušil zásadu „ne bis in idem“ uvedenú v ustanovení § 38 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 6 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o dve tretiny; v takom prípade sa ustanovenia odsekov 4 a 5 nepoužívajú.

Obžalovaný bol súdom prvého stupňa uznaný vinným na takom právnom základe, že neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/129/2011 zo dňa 30.09.2011. Len toto jeho predošlé odsúdenie (pre obzvlášť závažný zločin) ako kvalifikačný znak „znamenalo“, že bolo potrebné jeho konanie právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin (§ 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Súd prvého stupňa sa ale dopustil „dvojitého pričítania“ tejto okolnosti v neprospech obžalovaného, pretože toto skoršie odsúdenie obžalovaného následne zohľadnil aj v aplikácii ustanovenia § 38 ods. 6 Tr. zák., t.j. že obžalovaný opätovne spáchal obzvlášť závažný zločin, na základe čoho mal za to, že dolná hranica upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody je 13 rokov a 4 mesiace (zvýšenie o 2/3).

Odvolací súd uvádza, že z pohľadu ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. je nutné najskôr „ustáliť“ právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, t.j. zákonné znaky trestného činu, a až následne „zostávajúce“ okolnosti, ktoré nie sú použité pri „ustalovaní“ právnej kvalifikácie, vyhodnotiť v smere ich možnej aplikácie v podobe (priznania) poľahčujúcich okolností alebo priťažujúcich okolností, alebo okolností podmieňujúcich uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby či použitie vyššej trestnej sadzby.

Súd prvého stupňa u obžalovaného a v jeho prospech dvakrát „zohľadnil“ aj jeho vyhlásenie o vine v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ako aj mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Z hľadiska dôkaznej situácie a „aktivity“ obžalovaného totiž nemožno dospieť k tomu záveru, že by obžalovaný aj iným spôsobom napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom.

V súlade s uvedeným preto odvolací súd „zohľadnil“ vyhlásenie obžalovaného o vine len v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Viedlo ho k tomu najmä to, že napriek tvrdeniam obžalovaného, že jeho skorší trest splnil svoj účel, pretože viedol riadny a usporiadaný život, sa obžalovaný stíhanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe určenej mu pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pre totožnú drogovú trestnú činnosť. Nemožno tak vôbec uvažovať nad tým, že by účel skôr uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý bol podmiennečným prepustením obžalovaného „dočasne skrátený“ o viac ako 1,5 roka, splnil svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný v skúšobnej dobe nevedol riadny život, pretože sa opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti, čo hodnotí odvolací súd ako konanie „neospravedliteľné“. Ak by obžalovaný na súde prvého stupňa neurobil vyhlásenie o vine, bolo by nutné u neho uvažovať v prípade uznania viny skôr o treste odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby, ktorá je 15 rokov.

Obžalovaný sa však k trestnej činnosti priznal, túto aj úprimne oľutoval, a preto si vytvoril podmienky na priznanie aj druhej poľahčujúcej okolnosti - § 36 písm. l) Tr. zák. Odvolací súd zároveň u obžalovaného nezistil žiadne priťažujúce okolnosti.

Odvolaciemu súdu sa potom javil ako spravodlivý a primeraný trest odňatia slobody uložený na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 10 rokov, ktorý podľa jeho názoru splní svoj účel nielen v prípade obžalovaného, ale aj voči ostatným potencionálnym páchatelom tej istej trestnej činnosti (odradí ich od páchania totožnej trestnej činnosti).

K odvolacej námietke obžalovaného, že opätovne prepadol drogovej závislosti preto, lebo v rámci predošlého odsúdenia mu nebolo nariadené ochranné liečenie, odvolací súd uvádza, že pri znaleckom dokazovaní vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/129/2011 nebola u obžalovaného zistená plne rozvinutá drogová závislosť, ale len škodlivé užívanie drog. Tento záver potom v tej dobe nevedol konajúci súd k nutnosti a účelnosti ukladania ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, tak sa odvolací súd stotožnil so zaradením, ktoré už určil súd prvého stupňa, t.j. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie navrhol tiež prokurátor vo svojom odvolaní.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom výroku o treste odňatia slobody. Následne rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „sprísnení“ trestu obžalovanému, pričom výroky o vine, ochrannom dohľade a ochrannom liečení v rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré neboli napadnuté odvolaniami prokurátora ani obžalovaného, zostali týmto zrušením nedotknuté (výrok I.).

Odvolanie obžalovaného napokon odvolací súd zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., pretože zmiernenie uloženého trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.